

KURIER Wileński

SOBOTA, 22 CZERWCA 1991 R.
nr 120 (11606)

W PARLAMENCIE REPUBLIKI

Nowe projekty dokumentów

Na porządku dziennym obrad parlamentu w dniu 20 czerwca br. figurowały projekty ustaw, dotyczące prywatyzacji górnictwa, gospodarskich rolnictwa, mienia państwowego, odpowiedzialności za naruszenie ustawy o wstępnej prywatyzacji mienia państwowego, projektu statutu Rady Naukowej Litwy i in. Ogółem rzecz biorąc, czwartej był dniem przedkładania nowych projektów ustawowych. W Czeplaitis reprezentował projekt uchwały w sprawie zlikwidowania wyjątkowych praw i ulg, zaś W. Zemelis — projekt ustawy o migracji. Minister finansów E. Kuniewicz, przewodniczący komisji budżetowej A. Rudys opisał nowe dokumenty z zakresu opodatkowania.

Ponadto odbyła się zapowiedziana w przedmiejscu dyskusja na temat zrealizowanego na nas-moszych lamach projektu uchwały „O utowieniu pierwszego punktu postawienia Wileńskiej Rejonowej Rady Samorządowej w sprawie delegalizacji trockiej i starotrockiej gminnych w rejonie trockim”. W toku wymiany opinii W. Szuboc nawigowała m. in. do nieogłoszonej decyzji rady samorządowej m. Podbrodzia, a także gmin podbrodzkiej i maguńskich, które też wyraziły chęć wyłączenia swych terytoriów z regionu wileńskiego. Jednak, jak mówiła, Rada Najwyższa nie udzieliła jeszcze odpowiedzi w tej sprawie. Jeśli zaś chodzi o przynależność powy-

żej wspomnianych gmin w rejonie trockim zaznaczył, że na razie do głosowania nie doszło. Widocznie dyskusja będzie miała ciąg dalszy. Nawiasem mówiąc, o tym, jakie się projektuje administracyjno-terytorialne zmiany na mapie Litwy, dowiadujemy się już w następnym tygodniu. Planuje się bowiem przedstawić projekt przyszłego podziału administracyjno-terytorialnego republiki, w tym projekt utworzenia obwodu wileńskiego.

W imieniu frakcji centrum A. Sakalas złożył oświadczenie. Poinformował on, że w tych dniach w Berlinie na spotkaniu ministrów spraw zagranicznych krajów-uczestników KBWE roz-powszechniono odezwę, w której m. in. się stwierdza, że w państwach bałtyckich powstaje reżim narodowo-totalitarny, że naruszane są prawa człowieka. Wśród 5 podpisów figurujących pod tym apelem znalazł się podpis deputowanego do RN RL L. Jankielewicz. W oświadczeniu frakcji centrum prosi się polską frakcję o odpowiedź na kilka pytań, dotyczących oceny postawy jej członków.

W końcu posiedzenia minister finansów E. Kuniewicz, minister opieki społecznej A. Dobrawolskas oraz przewodniczący parlamentarnej komisji budżetowej A. Rudys poinformowali o polityce społecznej, a także opodatkowaniu na wsi.

Jadwiga BIELAWSKA

Nietakowny postęp deputowanego

10 czerwca w Berlinie przed sądem Reichslagu, gdzie rozpoczęło się spotkanie ministrów spraw zagranicznych krajów-uczestników KBWE, rozpisano oświadczenie, podpisane przez deputowanych do rad krajowych szczebli Litwy, Lotwy i Estonii.

Chłok podpisów znanych interesów Litwy i Estonii jest to najwyżej deputowanego do Rady Najwyższej Republiki Litwy, Leonia Jankielewicz. Jankielewicz, mianując się w imieniu litewskiej republiki, wyraża swoje stanowisko w sprawie konferencji „O powołaniu Wyższej Komisji Współpracy Litewskiej i Estońskiej” do prezydenta M. Gorbaczowa dla zwołania konferencji, odnowionej w gwarancji suwerenności republik bałtyckich, pokojowo, bezpretensyjnie na całym świecie. Autentycznie stwierdza, że reprezentuje ponad 1.300 tys. Litwinów.

Przewodniczący komisji mandatowej etyki Rady Najwyższej Sakalas komentując przed posiedzeniem, że L. Jankielewicz, który, jak się dowiedziało, nie reprezentował tam, gdzie się podpisywał, nie miał prawa do głosowania. Najwyższa komisja mandatowa w imieniu komisji mieszkańców, jak wiadomo, nie ma w tym zakresie jakiegokolwiek prawa. Jankielewicz w ten sposób przede wszystkim naru-

szyl rażąco etykę deputowanego, nie mówiąc już o tym, że mija się z prawdą.

W odezwie twierdzi się, że w krajach bałtyckich coraz dobitniej występują i są popierane tendencje idealizowania faszyzmu, próby zrewidowania wyników drugiej wojny światowej. A. Sakalas określił to jako zwykły wyrost. Twierdząc to, deputowany musiał przytoczyć konkretne fakty przejawów faszyzmu. Nie ma ich, podobnie jak nie ma dowodów, że „do rangi polityki państwowej wynosi się nacjonalizm, który rażąco narusza podstawowe prawa i swobodę człowieka”, jak głosi odezwa. A. Sakalas powiedział, że skutki drugiej wojny światowej zostaną zlikwidowane wtedy, gdy zostanie uznana niepodległość republik Litewskiej, Łotewskiej i Estońskiej. To, podobnie jak i zasady integralności terytorium Litwy, ciągle podkreślał, takie stanowisko zajmuje również polska frakcja deputowanych, pod której dokumentami figuruje również podpis L. Jankielewicz.

Deputowany L. Jankielewicz przed zwrotem się do zgromadzenia międzynarodowych, poinformował, że wyraża swe stanowisko w parlamencie, stwierdza A. Sakalas. Jako że tego nie uczynił, jak też nie poparł swych twierdzeń konkretnymi faktami, naruszył etykę deputowanego. Po powrocie deputowanego jego nietakowny postęp zostanie omówiony w komisji mandatowej i etyki. /ELTA/

CAŁY DZIEŃ SZUKANO ROZWIĄZAŃ

„Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród” — te słowa „Roly” Marii Konopnickiej towarzyszą wszystkim zebraniom Polaków. Brzmią one i podczas narady roboczej Zarządu Miejskiego Związku Polaków na Litwie i jego aktywu 15 czerwca br. Bo skoro „Nie rzucim ziemi, skąd nasz ród”, to trzeba wypracować linię Związku, jak żyć w tych złożonych politycznie i ekonomicznie czasach.

Prezes Zarządu Miejskiego ZPL Jerzy Surwilo zastrzegł, że jego wystąpienie nie pretenduje do referatu programowego. Jest to wyłącznie sprawozdanie z niektórych myślni pod rozważenie, z zaakcentowaniem poszczególnych problemów. Mówca przytoczył słowa Tadeusza Konwickiego o tym, że Wilno jest polityczną, państwową stolicą Litwy, że

Co słychać w ZPL?

jest też jej duchową stolicą. Ale Wilno jest również jedną z duchowych stolic Polaków, innych narodów.

WIZYTKA ZARZĄDU MIEJSKIEGO ZPL m. WILNA

Jak wygląda „polski ślad” w Głównym grodzie w aspekcie językowym, kulturowym, oświatowym, politycznym? Ogromny wpływ mogli mieć na to nasi radcy, mieszkańcy miasta. Czy są aktywni? Zdaniem prezesa, nie wyróżniamy się jako grupa narodowościowa. ZM ZPL jednocy obecnie około 5 tysięcy członków. Zrzeszeni są w około 70 kołach. Niedawno powstało nowe Koło im. 3 Maja, stałenowe koło ZPL na Lipow-

ce, klub „Wilnianie”. Ale jest to kropla w porównaniu z tym, ile mogłoby być. Wiadomo przecież, że każdy piąty wilnianin to Polak! A skoro miasteczko zamieszkuje 120 tysięcy Polaków, to trudno policzyć, że dopiero każdy 24 Polak należy do ZPL-u. Pozostałe osoby są, rzecz można, obojętne na losy swej kultury, języka, tradycji.

Czyja to wina? Bijąc się w pierś przyznajmy: nasza, każdego z nas. Zamieszkali na zwartym terenie, nie potrafimy się zjednoczyć, nawet jeżeli chodzi o zaspokajanie narodowych aspiracji duchowych. Ta na wpół pusta widownia podczas wystawiania filmów polskich w wersji oryginalnej w towarzystwie „Wiedza” B. na pewno na pierwsze po 30 latach spotkanie absolwentów wileńskich (Dokończenie na str. 2)

Tragiczne lekcje historii

Półwiecze mija od dnia, gdy Niemcy hitlerowskie napadły na Związek Radziecki. Ogromny kraj okazał się nieprzygotowany do wojny. Od dnia inwazji, 22 czerwca 1941 roku, w ciągu kilku miesięcy Niemcy podziali do przedpola Moskwy. Tylko na początku grudnia przeciwnatarcie armii czerwonej zadało pierwszy dotkliwy cios realizatorom planu „Barbarossa”. Był to moment odwrócenia biegu wydarzeń. Wydarzeń, o których poeta powiedział, że kosztowały „20 milionów istnień ludzkich na wojnie i miliony na wojnie z narodem”.

Liczyb, że niestety, w świetle ostatnich badań, okazały się o wiele większe. Ogromne poniesione ofiary były też skut-

kiem „wojny z narodem”, która rozpoczęła się długo przed wybuchem prawdziwej wojny. Kiedy 1 września 1939 r. faszystki napadły na Polskę, jak pisała jedna z gazet, „Związek Radziecki nie zjechał pozostawić w biedzie Ukrainę i Białorusinów zaczyna wywołanie tych ziem. „Wiadomo, jakie to było „wyzwalanie”. Zostało ono „błogosławione” podpisami Ribbentropa i Molotowa, dzielącymi strefy wpływów dwóch drapieżników. 10 października 1939 r. Republika Litewska i Związek Radziecki zawarły układ o pomocy wzajemnej. Na jego mocy Litwa odzyskała Wilno i jego okolice, w sumie około siedem tys. kilometrów kwadratowych. Ale

pozwolilo wprowadzić na terytorium Litwy radzieckie jednostki wojskowe i założyć bazy. Był to początek sowietywizacji Litwy.

Dwa dni trwała w Wilnie organizowana przez AN Litwy i Instytut Historii konferencja „RK 1941 na Litwie: początek wojny i powstanie reżimu”. Otwierając konferencję Alfonsas Eidintas, doktor nauk historycznych powiedział, że po raz pierwszy podczas tegorocznej konferencji będzie mowa o powstaniu czerwonym przeciwko okupacji radzieckiej, które przerosło w powstanie przeciwko faszyzmowi.

W walce przeciwko totalitaryzmowi na frontach aktywny udział wzięli Polacy. Materiał o tym zamieszczamy na str. 3.

Dni Wilna w Krakowie

Mamy już wprawę w ekspozycie własnych wileńskich imprez kulturalnych do Polski. A stało się to z lekkiej ręki naszej redakcji, kiedy to wraz z ówczesną ekipą warszawskiego „Expressu Wieczornego” byliśmy w 1989 roku pierwszymi organizatorami „Dni Wilna w Warszawie”. Tysiące warszawiaków i byłych wilanin z różnych regionów Polski przybyło podziwiać naszą „Wilię”, „Kapelę Wileńską”, litewskie zespoły ludowe oraz wyroby mistrzów ludowych Litwy. Później kolej przyszła na inne miasta. Marcowe Dni Kaziukiowe prawie w całej Polsce odbywają się pod znakiem folkloru Wileńszczyzny. Jesienią ubiegłego roku pięknie minęły „Dni Wilna w Łodzi”, gdzie, jak wiadomo, mamy wielu przyjaciół, a nawiązane wtedy kontakty zaowocowały w rzeczową konkretną współpracę miasta Łodzi i miasta Wilna, Towarzystw Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej, Przyjaciół Wilna i Grodna z ZPL-em, a szczególnie z Oddziałem im. Wł. Syrokomli, organizatorem tamtej imprezy łódzkiej.

I oto teraz od 26 czerwca podobne Dni Wil-

na odbędą się w Krakowie. Ciężar organizacyjny powziął na siebie Ogólnopolskie Towarzystwo Miłośników Wilna i Ziemi Nowogródzkiej w Krakowie z przewodniczącym Zarządu Głównego Stanisławem Wersockim, człowiekiem szczerze zaangażowanym w sprawy Polaków Wileńszczyzny, już niejednokrotnie pomagającym nam w ramach postyczynowej akcji „Pomoc Litwie”.

Pięć dni będą oddane w Krakowie do dyspozycji wilanin. Wystąpią tam znany i lubiany zespół „Wileńszczyzna” pod kierownictwem Jana Mincewicza, kapela „Kaziuka Wileńskiego” pod kierownictwem Józefa Bozorkiego. Ze swoimi wierszami będą mogli zapoznać krakowian swoje prace nasi plastycy Danuta Nazarek i Jan Jankowski, Ina Potiawiec również ma już okazały dorobek jako fotografik wileński, a palmy wileńskie jak zwykle nadadzą całej wystawie twórców swegoisto kolorytu tak przypominającego nasze podwileńskie łąki.

W jedną całość spina z naszej strony już sprawdzony organizator podobnych imprez Jan Andrzejewski, prezes oddziału ZPL im. Wł. Syrokomli.

Sadźmy, że Dni Wilna w Krakowie będą jeszcze jednym akcentem w nawiązaniu bliższych kontaktów Polaków wileńskich z Macierzą.

Sadźmy, że Dni Wilna w Krakowie będą jeszcze jednym akcentem w nawiązaniu bliższych kontaktów Polaków wileńskich z Macierzą.

Sadźmy, że Dni Wilna w Krakowie będą jeszcze jednym akcentem w nawiązaniu bliższych kontaktów Polaków wileńskich z Macierzą.

Sadźmy, że Dni Wilna w Krakowie będą jeszcze jednym akcentem w nawiązaniu bliższych kontaktów Polaków wileńskich z Macierzą.

Krystyna ADAMOWICZ

W rządzie Republiki Litewskiej

Realizując ustawę Republiki Litewskiej o wstępnej prywatyzacji majątku państwowego oraz uwzględniając przepisy ustawy Republiki Litewskiej o obywatelstwie, rząd Republiki Litewskiej postanowił (uchwała nr 237 z 17 czerwca):

Przydział państwowe jednorazowe wypłaty oraz inne docelowe kompensaty mieszkańcom Republiki Litewskiej, którzy do 3 listopada 1989 r. stale zamieszkiwali na Litwie, mając stałe miejsce pracy albo stale legalne źródło utrzymania.

Wskazane osoby mogą również nabywać prywatyzowane obiekty (akcje).

Ustalić, że od 3 listopada 1991 r. prawo do państwowych jednorazowych wypłat, jak też prawo do nabywania prywatyzowanych obiektów (akcji) mają mieszkańcy Republiki Litewskiej.

